

Så kan jeg se, at jeg har været upræcis i min formulering af punkt 4. Grunden til, at jeg mener, at folk, der lander i en sikret institution, når de har begået en alvorlig kriminalitet, altid skal have en psykiatrisk undersøgelse, og at man også skal tjekke, at de rent faktisk ikke har en IQ på under 49 eller i hvert fald ikke har meget, meget svage intellektuelle ressourcer, er, at de ting hænger sammen.

Det vil sige, at det er i forhold til den gruppe, hvor der virkelig er problemer, at vi skal have sikkerhed for, at de ikke har en underliggende psykiatrisk diagnose. Jeg talte med en retspsykiater for et stykke tid siden, og han mente altså ikke, at det ville være så afskyelig dyrt, som jeg kan forstå at der er nogle der måske er lidt bange for.

Jeg har i nogle korte spørgsmål forsøgt at komme ind på det, men det, der så også er problemet med den måde, vi så behandler de unge på, når de lander i en sikret institution, er, at vi har en institution, der måske har ti pladser, som inden for de her rammer skal håndtere unge i flere forskellige perioder af deres kriminelle løbebane, kan man sige:

Der er nogle, der sidder og dukker sig, fordi de ved, at de har lavet noget galt, men de vil ikke ud med det; de sidder i varetægt, og de håber, at de ikke bliver dømt. Så er der nogle, der lige har fået dommen, og de er dybt ulykkelige og er i virkeligheden i den der periode, hvor der er åbenhed omkring, hvad de skal, hvordan de skal komme videre med deres liv, og så er der nogle, der er stukket af fra en institution og igen er landet på den sikrede institution.

Det er bare tre forskellige måder, som man skal forholde sig til de unge på, og det kan ikke rummes i en socialpædagogisk institution. Det er simpelt hen ikke ordentlige socialpædagogiske indsatser, der kan gøres der.

Vi har jo flere sager på dagsordenen, så jeg vil slutte af med noget af det, jeg virkelig brænder for, nemlig følg pengene, og så kan man se, hvor det går galt. Grunden til, at jeg har punktet med om en objektiv finansiering af hele ungdomssanktionen, er, at den sikrede institution er en opgave for både amter og kommuner.

Lige så snart den unge skal gå fra den sikrede institution ud i åbent regi, er det en kommunal udgift, og med grundtakstmodellen er det i størrelsesordenen knap 500.000 kr. De penge kan alt-

så mærkes sidst på måneden i en kommune. Kan de trække den et stykke tid, så gør kommunerne det gerne. Det kan godt være, at det ikke er ret mange kommuner, men jeg ved i hvert fald, at når man taler med det socialpædagogiske personale rundtomkring på de sikrede institutioner, er det et meget stort problem.

Samtidig ved vi også, at når de unge kommer ud i det åbne regi, er det et åbent regi, som man bare lige sådan trækker ned fra oven af, for der har ikke været den der systematiske gennemtænkning af: Hvad gør vi med den her unge? Han har været i varetægt hos os, vi kender ham udmærket godt, vi har fået lavet en handleplan for ham, vi ved bare ikke, hvor han skal hen, efter at han har været i en sikret institution, for kommunen har ikke fundet en plads.

Så kommer han i et åbent regi, der overhovedet ikke kan håndtere denne gruppe, så slår han sig ud der, så kommer han tilbage til den sikrede institution, så kommer han i et andet åbent regi, der heller ikke kan håndtere ham, fordi de ikke har været forberedt på ham, og de kender ham slet ikke, og så lander han i tredje fase af ungdomssanktionen. Der har jeg eksempler på, at tredje fase af ungdomssanktionen rent faktisk foregår på gaden, hvor der ikke er styr på den unge overhovedet.

Hvis bare de her historier om ungdomssanktion har noget som helst på sig, så oplever jeg, at ungdomssanktionen har spillet fallit. Derfor håber jeg inderligt, at vi under alle omstændigheder kan komme et skridt videre med hensyn til, hvordan vi får videreudviklet ungdomssanktionen, så den rent faktisk kan komme til at blive brugt med fordel af de unge.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.